

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računamo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Jredništvo in upravitelstvo se nahajata v Ptuj, gledališko posloplje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80.— za 1/2 strani K 40.— za 1/4 strani K 20.— za 1/8 strani K 10.— za 1/16 strani K 5.— za 1/32 strani K 2 50 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 29. V Ptuj v nedeljo dne 18. julija 1915. XVI. letnik.

Svetovna vojska.

Natančni opis zmagovite bitke pred Gorico. — Italijani izgubili nad 80.000 mož. — Ponesrečeni črnogorski napadi. — V Galiciji in na Poljskem priprave na novo odločilno bitko. — Nemški delni uspehi proti Francozom in Angležem. — 141.000 kvadratnih kilometrov sovražnikove zemlje v naših in nemških rokah. — Turški uspehi.

Po razburljivih tednih zmagovitega napredovanja v Galiciji in na Poljskem nastopil je na severu navidezno mir. Sovražnikova in naša vojska sta si stojita nasproti. Rusi so pri Krasniku enkrat zbrali vse svoje moči in jih ojačili z velikimi rezervami. Tako so poskusili protiofenzivo, ki pa je bila tako rekoč v kali zadušena. Potovito je; da ruske armade, čeprav so v nazadovanju in v defenzivi mojstri, nimajo nobene apadalne moči več. Zdaj bodo prihajala iz severa skozi nekaj dni, morda tudi skozi nekaj dni, le manjša poročila brez odločilnega pomena. To je umevno; kajti naša in nemška vojska sta v svojem brezprimernem zmagovitem napredovanju izvršili delo, ki se mora zdaj in od zdaj polniti. Treba je zadaj urediti ceste in železnice, dovoz nedoglednih vrst provijantskih in municijskih vozov, — treba je z eno besedo pripraviti na novo odločilno veliko bitko. Zato je treba nam, ki čepimo doma, da hočemo imeti tako rekoč vsak dan veliko nago na krožniku prezentirano, malo več popljenja. Kar so naše in nemške čete maja in junija meseca na severu dosegle, to nima priere v svetovni zgodovini. Ponosni na to krasno čedo in hvaležni braniteljem naše grude moramo biti, — in zato je tista babja nervoznost, ki sto smešno, obenem pa zločinsko razširjevanje njihovih vesti v tem času dvojno sramotno. Mi sami so izgubili v svojo lastno moč vso upanje in njih hinavski zavezniki čakajo blede na konec ruske armade. Nikdo na živem svetu še ne veruje, da bi zamogla milijonska azijska druhal jekleno steno ob naši in nemški vojski predreti. Ne, v kratkem se bode bila odločilna bitka zoper Rusijo na ruski zemlji in, kakor vse kaže, nam bode nebo milo!

Naše današnje poročilo o veliki bitki okoli Gorice, pri kateri so izdajalski Italijani glasom lastne svoje izpovedi nad 80.000 mož izgubili, kaže našo zmagovito moč i na jugu. Odkrita se lahko pove, da imamo le maloštevilne čete v obmejnem skalovju na jugu. Ali te čete so železne. Zelena Soča je danes rdeča italijanske krvi, tirolske in koroške gorske skale se valijo v doline in pokopavajo elitne čete Vittorio Emanuela, kraljevskega Judeža. Že se širi po lačni Italiji zavest, da sta kralj in vlada državo v velikansko nesrečo spravila; iz klica „Evviva la guerra“ se bode razvil klic „Abasso il re“ in besedolomna savojška popanca izginila bode iz pozorišča . . . Judežev konec!

Nemci, na vseh straneh svetovne vojne udeleženi, pričeli so zopet z živahnejšimi boji proti Francozem in Angležem. Dosegli so v zadnjem času več pomembnejših uspehov. Zlasti njih zadnja zmaga v Argonih, pri katerih so velik del francoske linije zavzeli in okoli 3000 Francozov vjeli, dokazuje njih nepremagljivo moč. Prav lepe uspehe so dosegli tudi Turki ob kavkaški fronti. Rusi, ki vsled svojih nesreč na Poljskem in Galiciji niso mogli tja nobenega ojačenja poslati, doživeli so par krvavih porazov; okoli 3000 Rusov je padlo ob tej fronti. Napadi združenih angleško-francoskih moči na Dardanele postali so mnogo slabotnejši.

Kdo bi pri takih razmerah torej ne bil z vojnimi položajem zadovoljen? Ne nevedni črnogledci, le jokavi sebičneži, ki ne čutijo nobene požrtvovalnosti v sebi, hitijo za lažnjivim vestem zbeganih naših nasprotnikov. Mi pa imamo trdno vero v zmago našega in nemškega orožja, tako trdno, kakor je trdna naša vera v prekrasno domovino in nje izvišeni poklic za vesoljno človečanstvo!

Nemška uradna poročila od sobote.
K.-B. Berlin, 10. julija. Uradno se razglša: Vzhodno bojišče. Pri Osovjcu smo odbili sovražnikov napad. Jugo zahodno bojišče. Položaj nemških čet je neizpremenjen. Vrhovno armadno vodstvo. K.-B. Berlin, 11. julija. Uradno: Na vzhodnem bojišču je položaj neizpremenjen. — Na jugo-vzhodnem bojišču so se vršili zadnje dni v okolici Krasnostawa krajevni boji, ki so povsodi za nas ugodno potekli. Sicer se pri nemških četah ni ničesar zgodilo. Vrhovno armadno poročilo. Avstrijsko uradno poročilo od nedelje. K.-B. Dunaj, 11. julija. Uradno se razglša: 11. julija 1915, opoldne. Položaj je na vseh bojiščih nespremenjen. Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml. Nemško uradno poročilo od nedelje. K.-B. Berlin, 11. julija (W.-B.). Iz Velikega glavnega stana se poroča: Zapadno bojišče. Severno Yperna ponovili so Angleži včeraj svoj poskus od 6. julija, da se postavijo v posest naše postojanke ob kanalu; napad se je ponesrečil pod izdatnimi izgubami za sovražnika. Tesno severno ceste Souchex-Ablain poskusili so Francozi zvečer napad, ki je zadel na napad od nemške strani. Boj še ni dokončan. Francoskemu ognju padlo je kot žrtev v zadnjih dneh 40 bivalcevec Lievina, od katerih je bilo 10 usmrtenih. Posamezni francoski napad Fricourt vzhodno Ablania bil je lahko zavrnjen.

redstvo
upfervi-
lo sko-
no na-
156
d.
a:
lju.

Včeraj ponoči severno-vzhodno Beaune-jeour a Ferme sovražniku odvzeti jarek bil je v ranem jutru zopet izgubljen; danes ponoči pa smo ga zopet vzeli v naskoku in smo ga proti pet napadom obdržali.

Med Ailly in Apremontom brezuspešni francoski napad z ročnimi granatami. V Priesterwaldu bil je s krepkim artiljerijskim ognjem pripravljeni napad pod močnimi izgubami za sovražnika tesno pred našimi novimi postojankami zavržen.

Napad na nemško postojanko vzhodno in severovzhodno od Sondernacha (južno-zapadno Münster) bil je odbit.

Naši lalenci napadli so železniške naprave od Gerardmera.

Vzhodno bojišče. Položaj je nespremenjen.

Jugo-vzhodno bojišče. V zadnjih dneh vršili so se v pokrajini južno Krasnostuwa lokalni boji; končali so povsod za nas ugodno. V ostalem se pri nemških četah ni ničesar zgodilo.

Najvišje armadno vodstvo.

Avstrijsko poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 12. julija. Uradno se danes popoldne razglša:

Rusko bojišče. Na Bugu, severno-zapadno Buska so naše čete pri Derewlanju neko rusko postojanko zavzele.

Na vsej ostali fronti na severnem vzhodu se tudi včeraj niso vršili nobeni boji. Položaj je nespremenjen.

Italijansko bojišče. Na primorski fronti poskusili so Italijani zopet nekaj napadov, ki so bili kakor vedno zavrženi; tako pri Vermeglianu, Redipugliu in na raznih točkah južno Krnovskega viška.

V koroški obmejni pokrajini trajajo topovski boji nadalje. Tudi proti našim postojankam na obmejnih gorah severno-vzhodno sedla Kreuzberga in proti posameznim tirolskim utrdbam se obrača sovražnikov artiljerijski ogenj. Novi napadi sovražnika proti Col di Lana ponesrečili so se kakor vsi prejšnji.

Jugo-vzhodno bojišče. V zadnjem času razvili so Črnogorci ob hercegovinski meji živahnije, ali brezuspešno delovanje. Tako sta napadla zadnjič zopet dva črnogorska bataljona naše obmejne postojanke vzhodno Avtovaca po dolgem obstreljevanju s težko artiljerijo; bila sta zavržena. Eden naših letalcev obmetal je v tem času neko črnogorsko taborišče jako uspešno z bombami. Bolj južno napravil je en bataljon sovražnika napad čez mejo; tudi ta je bil s protinapadom naših čet na črnogorsko ozemlje nazaj vržen.

Vzhodno Trebinja poskusil je sovražnik po neuspehih preteklega tedna zamán, doseči uspeh s težko artiljerijo.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 12. julija. Iz Velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na severni strani visočine 60 (južno-zapadno Yperna) smo del angleške postojanke v zrak razstrelili.

Bližnji boj na zapadnem robu Soucheza koraka naprej. Južno Soucheza ob cesti v Arras ležeče pokopališče, za katerega se je veliko borilo, je zopet v naši lasti. Vzeli smo ga včeraj zvečer po trdem boju v naskoku. Vjeli smo dva oficirja, 163 Francozov in zaplenili 4 strojne puške ter 1 metalca min.

Pri Combresu in v gozdu pri Ailly pričel je sovražnik včeraj zvečer po močni artiljerijski pripravi napadati. Na visočini Com-

bres posrečilo se je sovražniku, vsiliti v naše linije; vrgli smo ga pa zopet vun. V gozdu pri Ailly padla je sovražna infanterija že pred našimi postojankami v našem ognju skupaj.

Severno visočine Ban de Sapt smo očistili kos gozda od sovražnika.

Pri Amerzweiler (severno-zapadno Altkircha) napadli smo neki sovražni oddetek v njegovih jarkih. Vzeli smo sovražno postojanko v širokosti 500 metrov. Naše čete šle so potem po načrtu nazaj v svoje linije; vzele so nekaj vjetih seboj in niso bile od sovražnika nadlegovane.

Vzhodno bojišče. Ob cesti od Suwalkija v Kalvarijo v pokrajini Lipina vsilile so naše čete v naskoku v sovražno predno postojanko v širokosti 4 kilometrov.

Južno-vzhodno bojišče. Položaj nemških čet je nespremenjen.

Najvišje armadno vodstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 13. julija. Uradno se danes popoldne razglša:

Rusko bojišče. Splošni položaj je nespremenjen.

Italijansko bojišče. Ob primorski fronti vršili so se včeraj deloma hudi artiljerijski boji. Zavrtili smo neki napad večih italijanskih infanterijskih regimentov pri Redipugliu.

Položaj v Koroškem in Tirolskem obmejnem ozemlju je nespremenjen.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 13. julija (W.-B.). Iz Velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Neki francoski napad z ročnimi granatami pri sladkarni v Souchezu bil je zavržen. Po naskoku na pokopališče smo svojo postojanko v širokosti 600 metrov naprej potisnili in zavzeli tudi ob cesti v Arras ležeči Cabaret Rouge. Število vjetih zvišalo se je na 3 oficirje in 215 mož.

Razne poskuse sovražnih protinapadov vzeli smo pod naš ogenj; s tem smo njih izvršitev preprečili.

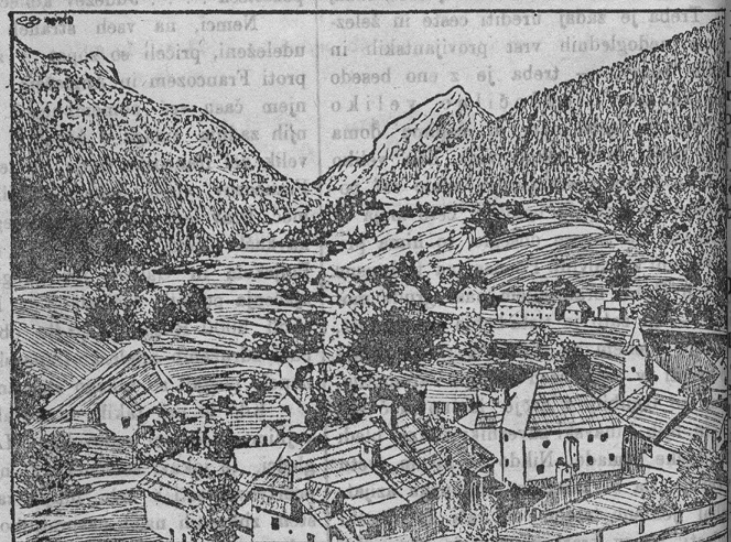
Med rekama Maas in Mosel razvil je sovražnik živahno artiljerijsko delovanje. Tekom večera in noči napadel je štirikrat naše postojanke v Priesterwaldu. Napadi so se pod velikimi izgubami pred našimi linijami v ognju izjalovili.

Vzhodno in južno-vzhodno bojišče. Položaj je nespremenjen.

Najvišje armadno vodstvo.

Krn.

Kakor smo v zadnjih številkah že opetovano poročali, vršili so se v gorovju Krna vroči boji med našimi in italijanskimi pogorskimi četami, ki so imeli velikanske izgube Italijanov za posledico. Prinašamo tedaj sliko iz te skalnate pokrajine, da si zamorejo naši cenjeni čitatelji težkoče teh gorskih bojev predočiti. Spodaj vidimo koroško mesto Trbiž.

Berggruppe aus dem Krngebirge

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 14. julija. Uradno se danes popoldne razglša:

Rusko bojišče. Splošni položaj je nespremenjen.

Italijansko bojišče. Razven ljerijskih bojev in prask se ni na jugo-zapadni fronti ničesar pripetilo.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško poročilo od srede.

(Zopet nemška zmaga v Argonih). K.-B. Berlin, 14. julija (W.-B.). Iz Velikega glavnega stana se danes poroča:

Zapadno bojišče. Danes ponoči vrnili smo pri sladkarni v Souchezu zopet napade z ročnimi granatami.

Francozi razstrelili so v pokrajini Troyes (zapadno Craonne) in Perthes (v Champagne) brezuspešno nekaj min. Ogenj ročnih granat jim je preprečil, da se v razstreljenih krajih utrdijo.

V Argonih dovedel je neki nemški napad polnega uspeha. Severno-vzhodno Vienne le Chateau smo Francozi linijo v 1000 metrih širokosti vzeli. Vjeli smo 1 oficirja in 137 mož, zaplenili strojno puško in 1 metalca min. Jugo-zapadno Boureuilles nasočile so naše čete sovražnikove visočinske postojanke v širokosti 3 metrov in globokosti 1 kilometra. Visočina (La Fille Morte) je v naši lasti. Nerana za njih Francozov vjeli smo 2581, maone in njimi 51 oficirjev. Poleg tega prevajala smo oskrbo 300 do 400 ranjenih sovražnikov. Zaplenili smo 2 pogorska topova, 2 revolventna topova, 6 strojnih pušk in mnogo drugih orožja. Naše čete sunile so naprej do jank francoske artiljerije ter so napravile 8 ražnikovih kanon nerabnih, kateri stojijo med obojestranskimi linijami.

Neko angleško letalo pri Frezenbergo severno Yperna smo vstrelili doli.

Vzhodno bojišče. Med Njemeno in Vislo so naše čete v bližini Kalvarijev, južno Kolna, pri Praszuszu in južno Mlawe nekaj lokalnih uspehov dosegle.

Južno-vzhodno bojišče. Pri nekajških četah nobene spremembe.

Najvišje armadno vodstvo.

Vjeti francosko-srbski letalni stroj.

„Pester Lloyd“ poroča: Te dni je priletel neki francoski letalni stroj iz Srbije ter je me na ogrsko mesto Neusat z bombe. Naša artiljerija in infanterija ga je jela obstreljevati. Je zadet in na ta način prisiljen, da pride obrežju Donave doli. Oba letalca sta vjeti

letalni stroj pa zaplenjen. Od tega časa se ne pokaže noben sovražni letalni stroj več na naši meji.

Rusi so ponovili svoje brezuspešne napade pri Krasniku.

K.B. Dunaj, 10. julija. Uradno razglašajo: Položaj na ruskem bojišču je v celem nezmenjen. Severno od Krasnika so Rusi svoje brezuspešne napade preteklo noč še enkrat ponovili.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Izgube Rusov ob Dnjestru.

„Pester Lloyd“ poroča z dne 10. julija: Rusi imeli so ob fronti v Bukovini in ob bregu Dnjestra pri napadih zadnjih dni tako težke izgube, da so se obrnili na avstro-ogrsko armadno vodstvo s prošnjo za premirje v svrhu pokopavanja tisočih pred našo žico ležečih padlih Rusov. Dovolilo se jim je 4-urno premirje. Pri tej priložnosti se je šele lahko spoznalo, kako ogromne izgube so doživeli Rusi pri svojih naskokih. Pri temu je ostal napad sovražnika vedno brezuspešen. Vse avstro-ogrškega artiljerijskega ognja bili so Rusi še bolj zmedeni; šli so na raznih krajih več kilometrov od Dnjestrovega brega nazaj.

Veliki ruski poraz na Kavkazu.

Iz Konstantinopla poročajo: Boji na kavkaški fronti, ki so končali z magovito oz. zapadno Turke dne 22. junija z grozovitim bližje sovražnim bojem na jako važni strateški točki in ti 3 kilometri, močno utrjeni visočinski liniji, so občina 238.000 ljudi za potek nadaljnjih operacij. Bitka je končala z begom Rusov, ki so pustili svoje 31. mednarodne in veliko množino drugega materiala nazaj. 3.000 Rusov je ostalo v rokah sovražnikov, četrti ali ranjenih, med njimi več avstro-ogrskih oficirjev. Turki so tudi mnogo neranjenih družinskih članov ujeli. Vjetniki so večinoma slabotni, nedo-ostali dečki, ki se jih je po njih izpovedbi 8 sovražniško k vojskovanju in ki se nočejo več boriti.

Turško uradno poročilo.

K.B. Konstantinopol, 9. julija. Glavni tan razglašajo: Na kavkaški fronti je bil krvavo obit napad, ki ga je izvršil močni oddelek sovražnikov, v varstvo svoje, na levem krilu se uminjoče kavalerije. Pri tem smo vjeli par mož; sovražnik je imel več kakor 100 mrtvih in ravno toliko ranjenih. Naša kavalerija zasleduje Ruse. Pri Sedil Bahu so bili odbiti sovražni napadalni oskusi na desnem krilu s težkimi izgubami za sovražnika. V Sueškem prekopu se je prejšnji teden potopila iz neznanega vzroka neka velika ladja ter povzročila ustavitve plovbe. Na Evfratu je vršil boj, v katerem je bila neka sovražna vojniška ladja težko poškodovana, tako da so morali odpeljati.

V drugem julijskem tednu so vjeli Nemci 1798 Francozov.

K.B. Berlin, 10. julija. Uradno razglašajo: V našem artiljerijskem ognju so se poneočili trije francoski napadi pri Bandesaptu. Severo-zapadno od Beau Sejour smo jurišali sponiran francoski jarek. V Pretskem gozdu smo vršili sunek ter tako popravili svoje nove položaje. Od 4. julija smo vjeli v bojih med Maaso. Mozlo 1798 sovražnikov ter ugrabili 3 topove, 100 strojnih pušk in 18 metalcev min.

Vrhovno armadno povelje.

1.000 kvadratnih kilometrov sovražne zemlje v naših in nemških rokah.

List „Moldova“ objavlja za rumunsko javnost članek, v katerem ji hoče zaradi laži o izšlih zmagah naših sovražnikov oči odpreti. 11 mesečni krvavi vojni sta Avstrija in mčija zasedli Skrat toliko sovražne zemlje go Rusi v Galiciji. Ti dve državi imate 1.000 kvadratnih kilometrov sovražne zemlje zasedene, medtem ko so sovražniki naše zemlje le 12.000 kvadrat-

nih kilometrov. Francozi zasedli so v Elzasu okoli 1000 kvadratnih kilometrov. Nemci pa imajo v Belgiji zasedenih 28.300 kvadratnih kilometrov; vsa Belgija ima le 29.000 kvadratnih kilometrov, tako, da jih je le 700 v njeni posesti. Na Francoskem je 10 departementov popolnoma ali deloma v nemški roki. Ti merijo 25.000 kvadratnih kilometrov. V Belgiji in na Francoskem imajo Nemci 53.000 kvadratnih kilometrov zasedenih. — Kje so torej zmagovalci?

„Amalfi.“

Kakor znano, potopil je neki avstrijski podmorski čoln v severni Adriji italijansko pancersko križarko „Amalfi“. Italijansko uradno poročilo ne pove ničesar, koliko mornarjev je pri temu svojo smrt našlo. Neka brzobjavka lista „Secola“ iz Benetk pa poroča, da je bilo od parnika „Amalfi“ 500 mož rešenih. Ker je skupno moštvo parnika znašalo 900 mož, se torej lahko računni, da jih je 400 utonilo. To je na vsak način hud udarec za italijansko mornarico!

Italijanska vzhodna obal.

Listi poročajo iz zasebnih virov: Od avstro-ogrške mornarice z večkratnim obstreljevanjem italijanske obali prizadeta škoda je mnogo večja, nego se je najprvo mislilo. List „Italia“ pravi, da je škoda za več kot 220 milijonov lir. Poročajo, da so avstrijski pomorski topovi več bogato napolnjenih arzenalov in pristanišč popolnoma uničili.

Naši vojaki vsiljujejo na laško zemljo.

Posebni poročevalec „Kölnische Zeitung“ poroča iz italijanskega bojišča: Medtem ko se na Velikem Palu pozicijski boj razvija, ki ne dopušča Italijanom nobenega upanja, stojijo Avstrijci zapadno na italijanski zemlji. S pogumnim napadom zavzeli so Monte Pecalpe, ki obvladuje Cregone-prelaz. Od nas zasedena sovražna pokrajina od 12 do 12 kvadratnih kilometrov se stalno povečuje in trdno drži.

Brezuspešni naskoki italijanskih bataljonov.

K.B. Dunaj, 10. julija. Uradno razglašajo: Na primorski fronti je v splošnem trajal mir. Sovražni napadalni poskus pri Zdraviščini smo odbili.

V koroskem obmejnem pogorju se ni pripetilo ničesar.

Na tirolski fronti smo ustavili italijanski napad severo-vzhodno od sedla Kreuzberg. Na Coldilana je navalilo predvečernim popoldne več sovražnih bataljonov. Ogenj enega naših zborov jih je prisilil, da so se morali vrniti. Včeraj popoldne nas je poskusil neki bataljon znova napasti. Pričeli smo ga obstreljevati šele, ko se nam je popolnoma približal: imel je velike izgube ter je moral istotako nazaj. Vrli strelci udeležujejo svojo podjetnost v uspešnih bojih, ki se odigravajo v najtežavnejšem visokem gorovju.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Boj v visokem gorovju.

Boj z izdajalsko Italijo se razvija zdaj večinoma v skalnatem visokem gorovju, deloma celo v večnem snegu. Naša slika kaže avstrijski oddelek strojnih pušk v skalnatem ozemlju Krna, kjer smo doslej same lepe uspehe dosegli.

Österreichische Maschinengewehrabteilung im Kriege

Mi nimamo nobenih izgub na morju.

K.B. Dunaj, 12. julija. Iz vojnega tiskovnega urada se poroča: Inozemski listi prinesli so opetovano poročila o izgubah ladij naše vojne mornarice vsled francoskih napadov. Mora se vsled tega po informacijah od merodajne strani pribiti, da e. in k. mornarica v boju z Italijo doslej ni imela prav nobene izgube in da so tudi v inozemskih listih opetovano prinešena poročila o poškodovanju naših podmorskih čolnov popolnoma neresnična.

Italijani izgubili 80.000 mož.

Iz Lugana se poroča: Italijanski list „Tribuna“ poroča, da so Italijani v bojih ob Soči izgubili doslej 80.000 mož.

(To je pač velikansko število! Značilno je, da priznavajo zdaj že italijanski listi sami velikanke svoje izgube. Op. ured.)

Avstrijski letalec nad Korminom.

„Secolo“ poroča, da je prišel neki avstro-ogrski letalec nad Kormin; vkljub temu da so ga močno obstreljevali, vrgel je dve bombi. Potem je letalec nepoškodovan zopet odhitel.

Francozi vojne trudni.

„Neue Freie Presse“ poroča iz Londona čez Haag:

Na Francoskem odigrali so se važni dogodki, ki so pomembni za potek vojne. Predsednik republike Poincaré nastopil je pred par dnevi potovanje na fronto. Vrnil se je pa mnogo hitreje v Pariz, kakor je to nameraval. Prebivalstvo in vojniki na Francoskem napravili so namreč demonstracije proti nadaljevanju vojne. Vesti iz Francoske poročajo o brezdvomnih znakih povečujoče se vojne utrujenosti. Prebivalstvo in armada ne marata druge zimske vojne. K temu pride nezadovoljnost o preslabem nastopanju Angležev, katero zaostaja mnogo za pričakovanjem in obljubami. Tudi angleški in francoski generalni štab nista edina. Ti prepričani, ki niso tajni ostali, vplivajo na spravi položaj. Porazi Rusov v Galiciji in njih nazadovanje iz te dežele napravili so na Francoskem najglobljejši vtis. Na padlih, ranjenih in bolanih izgubi Francoska vsak mesec več kot 200.000 mož.

Napad Angležev pri Ypresu odbit.

K.B. Berlin, 11. julija. Uradno razglašajo: Ponovni poskus Angležev severno od Ypresa se polastiti naših pozicij ob kanalu se je ponesrečil. Sovražnik je imel znatne izgube.

Francozi ogenj je zahteval v zadnjih dneh med prebivalstvom mesta Ligvin 40 žrtev, 10 jih je ubitih.

Med Ailly in Apremont so nas Francozi brezuspešno napadli z ročnimi granatami.

V Pretrskem gozdu se je razbil z ljutim artiljerijskim ognjem pripravljen napad; sovražnik je imel silne izgube.

Napad na nemško pozicijo, vzhodno in jugovzhodno od Sondernacha (jugo-zapadno od Münstera) je bil odbit.

Vrhovno armadno vodstvo.

Kapitulacija nemških čet v Nemški južno-zahodni Afriki.

K. B. London, 10. julija. Reuterjev posebni poročevalec poroča iz Kapstadta: Botha je zahteval, da se morajo Nemci vdati do 9. julija ob 5. uri popoldne, drugače bo pričel z napadom. Nemci so videli, da ni upanja, da bi ušli in so vsled tega sprejeli ultimatum. Po pogojih kapitulacije bodo častniki aktivnih čet obdržali orožje; morejo si izbrati proti častni besedi bivališče pod gotovimi omejitvami. Ostali vjetniki bodo internirani v krajih, ki jim jih odkaže Unija. Rezervisti vseh činov morajo oddati svoje orožje, izpolniti parolni formular ter se morejo potem zopet podati v svoja bivališča, da vrše svoj navadni posel. (Reuterjevo poročilo dokazuje, da se je kapitulacija izvršila pod zelo častnimi pogoji proti neprimerno številnejši angleški moči. Pripomba Wolffovega urada).

Peter Carp.

Kakor znano, trudijo se naši sovražniki že mesece sem, da bi z raznimi obljubami tudi Rumunije na svojo stran spravili. Doslej so se ti poskusi ponesrečili. Najbolje zavrnil je naše sovražnike list „Moldova“. Dotični članek je spisal izdajatelj tega lista, bivši rumunski mi-

Peter Carp

nisterski predsednik Peter Carp, katerega sliko danes prinašamo. V članku zahteva pisec od Rumunije, da naj nastopi proti Rusiji, ker je zdaj po zavzetju Lemberga za to najboljša priložnost. Vera v rusko moč je po zadnjih porazih v Galiciji razrušena tudi med rumunskimi politikami. Upajmo, da bodoje imela Carpova stremjenja zaželjeni uspeh.

Bitka pri Gorici.

Vojni poročevalec „Berliner Tageblatt“ Leonhard Adelt, je poslal svojemu listu naslednji opis bitke pri Gorici.

Soška meja, 7. julija 1915.

Italijani stoje v svoji drugi ofenzivi, ki je drugačna kakor je bila prva: Svojo artiljerijo so koncentrirali v šest skupin, od katerih ob severni operirata proti Krnu in Plavem, srednji pri St. Florjanu in Moši proti Podgori in Gorici in južni pri Verzi in ob spodnji Soči proti Doberdobski planoti. Na Krnu so 1. julija vojaki 8. italijanske divizije, ki je sestavljena iz modenske in salernske brigade, razgibali svoje vsled snega, dežja in mraza ogorele ude v napadu, ki so ga avstrijski granicarji in Ogrji krepko odbili.

Glavni sunek je naperil sovražnik proti goriskemu mostnemu braniku in proti Doberdobski planoti. Njegova težka artiljerija, ki razpolaga s kalibri do 23 cm, vzame ob tem gotove višine, ki zapirajo pot, pod brzi trajni ogenj, da bi omečila naše postojanke. Bombardiranje je dopoldne najlutejše, opoldne utihne, zvečer se pa zopet začne, ker sveti tedaj sonce našim četam v obraz in jih ovira. Ravnotako obsipa njegova artiljerija ponoči naše postojanke s šrapneli, da bi motila popravlanje kritij.

Predor je pač uspel na dveh točkah, namreč pri Podgori in pri Vermeljenu. Ni pa uspel odločilni dodatni sunek, ker so Dalmatinci sovražnika pravočasno vrgli zopet ven. Prej ko slej je mesto Gorica v naših rokah in prej ko slej gre ondi vojaško in civilno življenje svojo navadno pot. Močno poškodovane so seveda cerkve in pa hiše v predmestju. Mesto samo po sebi je strateško brez pomena. Važno je le gorisko predmestje in obvladujoča je višina Podgora. Oboje je od prvega vojnega dne cilj italijanskih želja. Toda trde in nepremagljive kakor beton so pesti in srca Dalmatincev, ki stoje tam gori. Z gorskega hriba pri St. Ferjanu in od San Lorenca di Mossa, ob železniški progi v Krmin, je metala sovražna artiljerija bombo za bombo na to stran, polomila gozdno drevje, poteptala kritja in tlakala tako-rekoč celo goro z granatami. Dalmatinci so prenašali bombardiranje kakor navadno ploho. Ravno tega dne je zašla italijanska pehota pri Grojni v naše žične ovire. Ljudje so obviseli v zavrtnem žičnem omrežju in njihovo javkanje je preglasila rjovenje topov. Pod težkimi izgubami so se ostali zgrnili nazaj, zasledovani z ognjem naših čet.

Zjutraj ob 4. uri naslednjega dne se je bombardiranje proti Podgori in Sabotinu iznova začelo in trajalo do 2. ure popoldne. Najtežje granate so prizadevale gori šeststisoč ran; med 7. in 8. uro dopoldne je začela sovražna artiljerija obstreljevati tudi postojanke naših med gorskim pobočjem in mostnim branikom. Sto strelav je bilo namerjenih v kritje ene same stotnije; šestnajst strelav je zadelo polno. Neka sanitetna patrulja je bila zasuta, a so še živo izkopal. Ko so Italijani pet minut pred 2. uro ustavili ogenj, so bili mnenja, da je branilec na višini do zadnjega potolčen.

Zvečer so prišli k naskoku na Podgoro. Istočasno je več bataljonov napadlo gorisko predmestje. Dalmatinci so slišali, kako so italijanski častniki bodrili svoje ljudi: „Zakaj se obotavljate, saj tu gori ni nihče več živ!“ Dalmatinci so dobro pazili, da bi Italijanom prezgodaj ne odkrili njihove zmote; tiho so ležali na preži in se niso ganili. Italijani so prišli izza svojih okopov in s peskom napoljenih vreč in začeli rojiti po pobočju navzgor. Udri so skozi raztrgane žice v zasuta kritja. V tem trenutku so se zasvetili žarometi, razpraskatale so strojne in navadne puške, eksplozirale so ročne granate. Naši so slišali začudene klice: „Saj niso mrtvi!“

Potem je divjal odločilni boj. Branilec je ostala zmaga na višini kakor tudi v dolini, kjer se je napad izjalovil že pred našimi ovirami. Vzhajajoče sonce je obsevalo tisočero smrt in tisočero gorje.

Po tem izjalovljenem generalnem naskoku je italijanska ofenziva zopet omagala. Prihodnje dopoldne je naša poljska artiljerija z vrsto dobro merjenih šrapnelov pregnala dve italijanski stotniji, ki sta se ustalili na pokopališču v Ločniku. Težke granate so v zvenčilih lokih brzele čez Podgoro in udarjale v postojanke, iz katerih se je bil sovražnik predidčo noč dvignil k napadu. Italijani se niso več upali proti višini, poizkušeni napad na gorisko predmestje je bil brez težave odbit.

Vroči boji za Doberdobsko planoto.

Še resnejši in trdovratnejši so bili sovražnikovi poskusi, da bi prodl južno krilo naše soške fronte. To južno krilo tvori Doberdobska ali Komenska planota. Njegov zapadni rob v širini 1500 metrov stoji pod neprestanim ognjem. Kljub temu držimo svoje postojanke. Nasprotno so Italijani pri Zagraju udri v omenjeni ognjeni pas, ne da bi bili mogli ta napredek izkoristiti. Tu pri Zagraju se Soča okrene od planotnega roba, h kateremu je vodil sedaj porušen most. Prvi sovražnikovi poskusi, da bi si priboril prehod čez reko, so se razbili na Mrtvaškem otoku. Ko se je pa posušilo poplavljeno ozemlje med Sočo in planoto, so Italijani južno od Zagraja prekoračili reko in postavili v tamošnjem gozdu svoje gorske topove, ki jih je pa razbil prvi strel c. in kr. artiljerije. Ravno tako sta izgnila pod našim artiljerijskim ognjem še dva nadaljna topova. Nasprotno je pa sovražna pehota prodirala ob železniškem nasipu in v gozdu

proti Zagraju, kjer je pa zaenkrat ostal naskok na zveze z glavnimi silami na desnem bregu izjalovil.

23. junija je nasprotnik nadaljeval pomestu, med da tudi z glavno silo preide na levi breg sovražnega posamezno in v skupinah se je od Foljan popoldanski mikal naprej, ob enem pa pripravljaj me Vermeljan pontonih. C. in kr. artiljerija ga je zavrnila sovražnika v njegove meje. Naslednji dan je prinesel janska divnanilo: „Na gradiški cesti se zbirajo vržena z kolone.“ Napad je izostal, pač pa se je mož. Ta ljuto bombardiranje. Južno od Zagraja j. kr. armad sovražni bataljon čez soški kanal in železbataljon. nasip proti Redipulji. Ob tem je zašel v stojanko lastne artiljerije; moral je nazaj in sedaj menili Br zasačila tudi naša artiljerija. V ostalem so vse kaj d granate švrkale po prstih italijanske pijoneki črno ki so z lesovjem krpali most pri Zagraju janskih t mujeno so izkušali Italijani ponoči poprakov, podvojeno pridnostjo. Zjutraj je bil vojni srečne od do Mrtvaškega otoka zopet gotov. Naši štirinajstl so ga popolnoma razbili, ravno tako poslužil kot Naslednji dan je vladal popoln mir. To severonen pa mir pred viharjem. Kajti od 27. do 30. 2. ju je trajalo silno bombardiranje, ki je pr. 3. julija ljaljo generalni naskok tudi na tem napad na odseku.

Generalni naskok.

Odveč bi bilo opisavati živčni učinkanjanem š peklenske godbe, ki je cele dni tulila me Mnogo, n bom in zemljo in od katere so še daleč v oje obležal šklepetale šipe v oknih. Zivci naših vojak 4. ju jo prenesli. V noči na 30. junija se je boj z gra generalni naskok na Doberdobsko planoto. artiljerije. in Salandra sta prišla, da bi prisostovala 13. julija govitemu dnevu, čigar datum jprostoru. Cadorna že enkrat dokaj prezgodaj določil. juri na ni imelo biti drugače. Ponoči ob 11. uhojih in jela iz Selc prodirati dva bataljona prvršil alpi Rocca. Naši so jih sprejeli z ročnimi granarja; a je Italijani so jo brž pobrali nazaj. Ponoči renju mo uri je začela prodirati nasprotna divizija; je prišlo le nekaj bataljonov. Pustili sm do žičnih ovir in jih tam postrelili.

Zjutraj ob 8. uri sta dva do trije bat napadli goro Kosič in bili odbiti. Popold na različnih točkah prešlo več divizij k časnemu naskoku proti planoti. Pri Zagn sovražne čete prekoračile reko in istočasno drle naprej iz Foljana. Pri Redipulji je neka druga skupina smolo, da jo je obse vala lastna artiljerija, kar je našo bram olajšalo. Isto se je pripetilo nekemu it skemu majorju, s katerim sem se kasne znanil kot z vojnim vjetnikom. Z dvema jama je prodiral proti višini Debeli vrh, sta ostali dve njegovi stotniji v rezervi; je v brzi ogenj naših topov. Njegove rez ga pustile na cedilu in ne dovolj tega, je lastna artiljerija obstreljevati njegove zgrinjajoče se roje. Nato je bil vjet in en-stotnik, pet poročnikov in 131 mož. O priliki je bila uplenjena tudi stotnijska četrt stotnije drugega genadirskega polka. njegovih opazk je vredno zabeležiti: „Kaj potres“, je pripovedoval, „je napravil p veliko škodo, a predidčo še veliko več“. opazka se je glasila: „Naši vojaki za sedaj o vojni premišljevat“.

Zadnji brezuspešni naskok

Planota pada v majhnih, krševitih proti soški ravnini, ki se ploskovita in moč razprostira med Gradiško in Trzičem. It so ležali za nasipi nalašč preplavljenih nasadov. Sedaj pa, ko je bila ravnina zopet koliko osušena, so gazili do ceste, drli cestne zapore in z deskami obdanih kam kritij naših poljskih straž ob cestnem ro prodri do stanovašič v kršju. Na Kosiču pa sovražna rojna črta pred našo glavno janko omajala ter je bila s kartečami ljena, tako da je bila cela gora pokrita v v svojem umikanju je potegnila za sabo tudi dodatne čete. C. in kr. čete so osta vražniku za petami ter niso mirovale, dok stal zopet onkraj močvirja.

Zvečer so Italijani še enkrat poizku slabotnimi napadi proti višinam vzhodno o žiča in od Zdravščine proti gori Sv. Miha Sv. Martinu. Celo noč do dne je rjovel italijanska artiljerija proti robu planote.